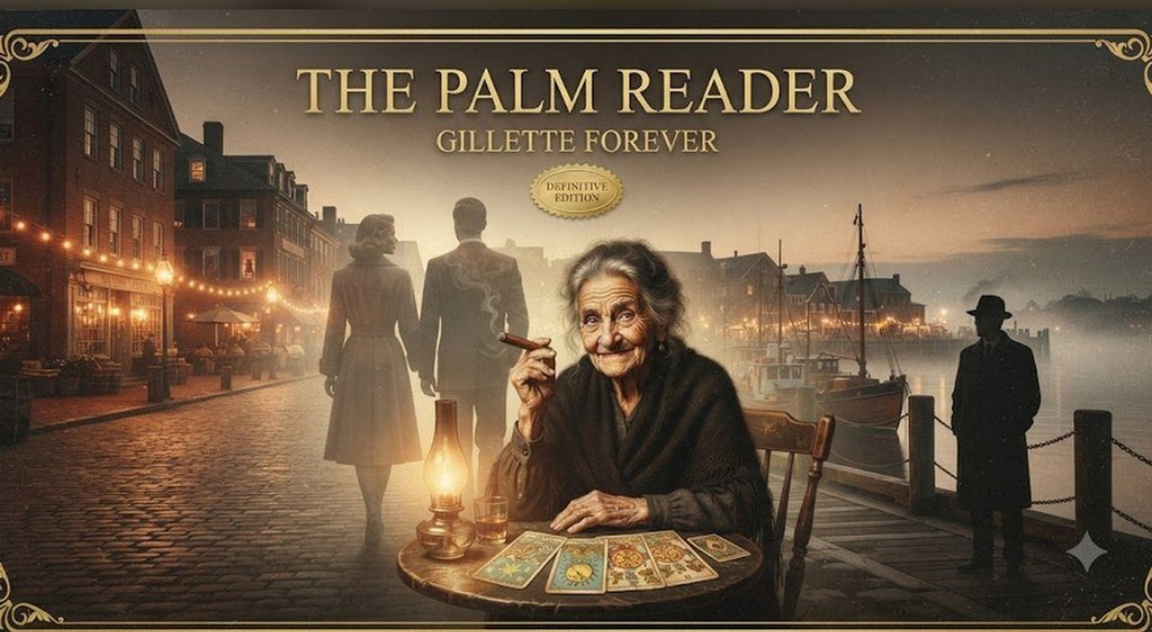

THE PALM READER

GILLETTE FOREVER

DEFINITIVE
EDITION

FALAVÊJA DESTAN A WALL STREET

GILLETTE FROM WALL STREET · 09

Çarçove

Zarokên min ji dûr ve li min dinêrîn. Dikeniyên, lê ji sisiyan yek jî nêzîk nebû. Bi diya xwe re pistepist dikirin, û di nav wan pistepistan de min ew dibihîst: Dayê, bavê me bi Xwedê kî ye?

Ne bi wateya biyolojîk. Bi wê wateyê ku gelo ew dînîtiya ku markayê jê re digot şîyan û civakê jê re digot dînbûn, ji min mîras girtine yan na — ji ber ku meriv nikarîbû wê di tu dosyeyê de bi cih bike.

Ez vegeyabûm New Yorka xwe da ku hin hevalan bibînim. Heman êvarê em firiyan Bostonê, mala diya min.

Li Main Street xwaringeha her carê li benda me bû: lobster û linguine. Du birayên sîcîlî, devoka wan tevliheviyek ji Palermo û Massachusettsê. Mîna *Once Upon a Time in America* bû — tenê vê carê yê ku muzîka filmê dinivîsî ez bûm, bi henekên xwe.

Yekî ji wan herduyan xwest ku roja din, berî nîvro, min bibîne. Min fêhmî ka wî çî dixwest. Nêzîkî nîvro min ew li ber îskeleyê dît. Milê min girt: «Frega, têkiliya te bi SÊHRÊ re çî ye?»

«Li gorî ye. Ya edîtorî, ez dikarim rave bikim. Ya firotanê, ez dikarim îcad bikim. Yê din, nizanîm.»

«Na, na. Ez behsa sêhrbaz û falavêjan dikim. Hindiyên Hindistanê yê pêşîn bûn. Paşê santeriyayên Afrîkayê. Hemû jî bi rîtuêlan li dijî xerabiyê şer dikin.»

Baş agahdar bû. Min xwe kir ehmeq. Wî israr kir: «Ez dixwazim te bibim cem hevalekî xwe, da ku qertên te bixwîne.»

«Qertên noter min li malê hiştin. Pokerê jî min berda.»

Bi qerqerî keniya: «Ne ew qert. Tarot.»

«Ma tarot ne cureyekî porteqalên sîcîlî ye?»

«Xwe neke ker, Frega. Her heman kurê kûçik î. Em herin.»

Bîst deqe bi peyatî, çar blok. Em gihîştin.

Jineke portugalî, nod û du salî, cixara wê ya stûr pêxistî. «Lanet, tu hatî. Demek e ez li benda te me. Juliana û hevalê wê yê hindî duh sibê li vir bûn. Har bûne. Ketine nav wê tevliheviya ku tu bi wê gillettenarrative.com a lanetî radikî. Tu nayî kirîn. Tu nayî firotin. Tu nayî xerckirin.»

Ez wek dînekî dikeniyam. Mîna xewnekê bû. Hevalê min ez qurçandim: «Ev ne Hollywood e. Ev Main Street e.»

Wê dest bi xwendinê kir. Ji min re got ku lingên xwe li ser hev danenim. Ku cidî bim. Di demekê de, dengê hat — ruhek, olanek ji aliyê din:

«Frega, ma rast e, tiştê ku te di cilda 15an a saga Gillette de nivîsandiye?»

Ez bi qerqerî keniyam. Falavêja destan, dilşikestî: «Li vir ne sêhr lazim e. Ne tarot lazim e. Tenê dua lazim in.»

Bi xêr hatî.

Ferdinando